

1
НИЕТО, ЧЕ ЗА МАЛКИЯ МОЗЪК НА АГНЕТО СЕ НАЛАГАТ ИЗВЕСТНИ ВИДОИЗМЕНЕНИЯ ТЕХНИКАТА НА МЕТАЛНИТЕ ИМПРЕГНАЦИИ. МЕТОДИТЕ И МОДИФИКАЦИИТЕ НА СПО- НАТИТЕ АВТОРИ ДАВАТ ПРЕВЪЗХОДНИ РЕЗУЛТАТИ ВЪРХУ ЧОВЕЧИ МАТЕРИАЛ И КЪВ ОТ ОПИТНИ ЖИВОТНИ, Но не и върху мозъци от домашни животни. ТУК ЯВЯВАТ НЕОЧАНВАНИ ТРУДНОСТИ, които димов е преъзмогнал с ТЪРПЕЛИВОСТ УЧЕНИЕ. ТОЙ Е ПОЛУЧИЛ ДОСТА ЗАДОВОЛИТЕЛНИ ПРЕПАРАТИ, които са го изпра- ли пред макроскопски картини на един отчасти познат вече момент от ЛОГЕНЕТИЧНОТО РАЗВИТИЕ ВА МАКРОГЛИЯТА.

Димов е постъргдил, че различните видове макроглийни клетки у агнето представяват непрекъсната редица ~~на~~ с постепенен преход в белезите от единия към другия край на редицата. Този преход показва големата пластич- спосъбност на макроглията към изискванията на зависимата диференциа- мия и на състаниалите фактори на развитието.

Виловидните клетки, включително дислокираниите такива, притежават по-чогородни израстъци, РГСП. БЕРГМАНОВИ СИБРИ, отколкото у човека, несъядните защето. Един или повече от тези клетъчни израстъци влизат във връзка кръвносните съдове.

Димов е намерил преходни виловидни "клетки", също така клетките на ТЕРАСАС, и то един - на тяхното редовно място, а други - изместени.

На основа на свите състреми изследвания, както и на известните данни за морфологията на макроглийните клетки у човека, несъядните и защето димов предлага следната обща ~~научна~~ класификация на тези клетки:

- 1/Дълголъчести астроцити/финръзни астроцити, увръзни макроглийни клетки/
- 2/Късольчести астроцити/протоплазмени астроцити, проплазмени макро- глийни клетки/

3/Смесени астроцити на гранулозния слой

4/Клетки на ТЕРАСАС

5/дислокирани клетки на ТЕРАСАС

6/виловидни клетки

7/дислокирани виловидни клетки

8/преходни виловидни клетки

9/клетки на ФАНЯНАС

У агнето димов намира в гранулозния слой дислокирани ПУРКИНЬЕЕВИ клетки, а в горните части на коленулярния слой - една макроглийна форма, която не е била описана преди това нито у човека, нито у домашните животни. Тялото на въпросната макроглийна форма изпраща един дълъг израстък, който се загубва в глиадния плексус около ПУРКИНЬЕЕВИТЕ клетки.

Фината хистологична техника позволява на димов да разгледа подробно глиоархитектониката на главния ръзък у агнето. При това той е констатирал някои особености, които представляват известен научен интерес. След обстой- ните работи на испанската школа върху неврологията изобщо, и върху глио- архитектониката на нервните центрове у човека и лабораторните животни, в частност, изследването на димов може да ~~засегне~~ само някои подробности, които засягат по-скоро списателното дължопитство на морфолога, отколкото практическите нужди на патолога и хирурга.

Своето детайлно морфологическо описание димов е илюстрирал със скици и фотоснимка, които уясняват изложението.

В своя труд върху тубарния кръг у овцата и у слекопитащите изобщо димов разглежда промените в яйцепровода на овцата през половия кръг, като изважда известни заключения, валидни и за другите домашни бозайници. Димов смята, че досегашните изследвания, разглеждайки само морфологичните изменения в яйцепровода през половия кръг, са недостатъчни и даже противоречиви. По тази причина той поставя въпроса върху по-широката основа, като го разглежда от филогенетична, онтогенетична и физиологична гледна точка, специално извеждайки под внимание дейността на овариалните хормони.

В резултат на свите наблюдения димов въвежда понятието тубарен цинъл, като му придава напълно определено морфологично съдържание. Тъй като оплождането и първите стадии от развитието на оплодената яйцеклетка се извършват в тубата, вероятно често безплодието у домашните бозайници